

Nhà văn Trần Thị Trường : say mê viết về thân phận phụ nữ

Ghi dấu ấn trong lòng bạn đọc với những cuốn tiểu thuyết Lời cuối cho em, Kẻ mắc chứng điên, hoặc những tập truyện ngắn Hoa mưa, Thời gian ngoảnh mặt..., chị được coi là nữ văn sĩ của những thân phận phụ nữ - nhà văn Trần Thị Trường.

Nhân ngày 8-3, chúng tôi có cuộc trò chuyện ngắn với chị.

** Đã từng sống và làm việc ở Châu Âu, Mỹ, chị có nhận xét gì về phong cách sống của phụ nữ Việt Nam và phụ nữ phương Tây?*

- Phụ nữ ngày nay phải đi làm, thậm chí gánh vác nhiều hơn cả đàn ông ở trong xã hội lẫn gia đình. Một thời sống ở Châu Âu và mấy năm vừa rồi sang Mỹ, tôi thấy đàn ông người Âu hay người Mỹ đi làm về là chia đôi việc nhà với vợ. Nếu người đàn ông chủ động bỏ vợ, sẽ phải bồi thường...

Và tôi thấy phụ nữ Việt Nam nói riêng, phụ nữ Châu Á nói chung quả là rất khổ. Ngày càng có nhiều đàn ông Châu Âu, Châu Mỹ muốn lấy phụ nữ Châu Á làm vợ, và người vợ đó rất được yêu chiều.

Họ kể rằng, họ yêu và muốn cưới vì phụ nữ Châu Á bây giờ vừa có khả năng làm việc như đàn ông, vừa rất dịu dàng và chăm chỉ. Con rể tôi (R.Michael - người Mỹ) cũng bảo hình ảnh đẹp nhất của phụ nữ Việt Nam là lúc nấu cơm tối và thêu thùa bên bếp lửa.

** Chị thấy phụ nữ trẻ thời nay có gì khác thời chị ngày xưa?*

- Các cô gái trẻ bây giờ dường như hạnh phúc hơn chúng tôi. Những nguyên tắc chặt chẽ của các cụ ngày xưa hầu như đứng bên ngoài hết. Những quốc gia văn minh cho rằng, sống với một nguyên tắc nào cũng được, miễn là thuận vợ thuận chồng và căn bản nhất là con người dù đàn ông hay đàn bà cũng phải được tôn trọng như nhau.

Chẳng có gì xấu nếu vợ nấu cơm thì chồng rửa bát, vợ thêu thùa thì chồng cho áo quần vào máy giặt rồi đem phơi... Tôi cũng sẽ bằng lòng nếu con gái hoặc con dâu tôi chọn một cuộc sống như thế.

** Điều gì khiến chị trở thành nữ văn sĩ của những thân phận phụ nữ?*

- Có một điều chắc chắn rằng tôi đã sống một cuộc sống đầy mâu thuẫn. Tôi tận mắt thấy những biểu hiện văn hoá của người xứ khác, nhưng không dám thay đổi và bước theo những ước muốn của mình. Tôi cố trải mình trong mọi nỗi vất vả của một người phụ nữ Việt Nam, chấp nhận bất công.

Có thể khao khát thay đổi và muốn người khác, thế hệ khác có cuộc sống khác đi, công bằng hơn, văn minh, văn hoá hơn đã khiến tôi say mê viết về những thân phận phụ nữ.